

Sujungtos bylos T-236/04 ir T-241/04

**European Environmental Bureau (EEB)
ir Stichting Natuur en Milieu**

prieš

Europos Bendrijų Komisiją

„Ieškinys dėl panaikinimo — Sprendimai 2004/247/EB ir 2004/248/EB —
Prieštaravimas dėl priimtimumo — Teisė pareikšti ieškinį“

2005 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) nutartis II-4948

Nutarties santrauka

- 1. Ieškinys dėl panaikinimo — Fiziniai ar juridiniai asmenys — Su šiais fiziniiais ar juridiniais asmenimis tiesiogiai ir konkrečiai susiję aktai — Direktyva dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką — Sprendimai dėl leidimų išdavimo pateikti tam tikras medžiagas į rinką — Asociacijų, turinčių specialų Bendrijos institucijų ir (arba) nacionalinių arba viršvalstybinių institucijų patarėjo statusą, ieškinys — Nepriimtimumas (EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa; Tarybos direktyva 91/414)*

2. *Europos Bendrijos — Institucijų aktų teisėtumo teisminė kontrolė — Visuotiniai taikomi aktai — Būtinybė fiziniams ir juridiniams asmenims naudotis prieštaravimo dėl teisėtumo ar prejudicinio sprendimo dėl akto galiojimo procedūromis*
(EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa, EB 234 ir EB 241 straipsniai)

1. Asociacijos ar fondo, kurių tikslai yra skatinti aplinkos apsaugą ir jos išsaugojimą, ieškiniai panaikinti Sprendimus 2004/248 ir 2004/247, atitinkamai susijusius su atrazino ir simazino neįtraukimu į Direktyvos 91/414/EEB I priedą ir leidimų, išduotų atrazino ar simazino turintiems augalų apsaugos produktams, panaikinimu, yra nepriimtini.

sprendimai yra konkrečiai su jais susiję. Iš tiesų tai, jog asmuo vienaip ar kitaip dalyvauja Bendrijos akto priėmimo procedūroje, individualizuoja jį šio akto atžvilgiu tik tada, jeigu taikomi Bendrijos teisės aktai šiam asmeniui numatė tam tikrų procesinių garantijų.

Iš tiesų šios nuostatos ieškovams, kaip ir bet kuriems kitiems tokioje pat padėtyje esantiems asmenims daro poveikį vien dėl to, kad objektyviai vertinant jie yra organizacijos, veikiančios aplinkos apsaugos srityje.

Taip pat tai, jog tam tikrose valstybių narių teisės sistemose ieškovams pripažinta teisė pareikšti ieškinį, neturi jokios reikšmės vertinant jų teisę pareikšti ieškinį dėl Bendrijos akto panaikinimo pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

Tai, kad ieškovai turi specialų Komisijos ar kitų Europos ar nacionalinių institucijų patarėjų statusą, o priimant minėtus sprendimus taikomi Bendrijos teisės aktai nenumatė ieškovams nei jokios procesinės garantijos, nei jokio pagal šiuos teisės aktus įsteigtų Bendrijos patariamųjų institucijų, į kurių sudėtį tariamai įėjo ieškovai, dalyvavimo, taip pat neleidžia teigti, jog nagrinėjami

Be to, tai, kad pasiūlymo dėl reglamento motyvuose Komisija nurodė, jog ieškovai turi teisę pareikšti ieškinį, neatleidžia jų nuo pareigos įrodyti, jog ginčijamas aktas yra konkrečiai su jais susijęs. Iš tiesų normų hierarchiją reglamentuojančios principai prieštarauja tam, kad antri-

nės teisės aktas suteiktų fiziniams asmenims, netenkinantiems EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos reikalavimų, teisę pareikšti ieškinį. Tai taip pat *a fortiori* taikoma antrinės teisės akto pasiūlymo motyvų santraukai.

(žr. 56, 58, 61, 62, 71, 72 punktus)

2. Sutartis, viena vertus, EB 230 ir 241 straipsniais ir, kita vertus, EB 234 straipsniu nustatė išsamią teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemą, skirtą užtikrinti institucijų aktų teisėtu-

mo priežiūrą, ją patikėdama Bendrijos teismui. Pagal šią sistemą fiziniai ar juridiniai asmenys, negalintys tiesiogiai apskųsti visuotinai taikomų Bendrijos aktų dėl EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nustatytų priimtinum sąlygų, turi galimybę atitinkamais atvejais netiesiogiai remtis tokių aktų negaliojimu pagal EB 241 straipsnį Bendrijos teisme arba nacionaliniuose teismuose, skatindami pastaruosius teismus, kurie neturi jurisdikcijos pripažinti šių aktų negaliojimo, pateikti atitinkamą prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui.

(žr. 66 punktą)